

Изборитѣ не ставаха вредъ въ едно и сѣщо време; околитѣ се свикваха една слѣдъ друга. Това се продължаваше три мѣсеца. Изборитѣ въ Парижъ ставаха послѣдни.

Имаше голѣми агитации въ събранията на дворянетѣ и на духовенството, защото мѣжду тѣхъ имаше и привърженици и противници на реформитѣ. Събранията на третето съсловие се отличаваха съ спокойствие и достойнство, защото мѣжду тѣхъ владѣяше съгласие върху цѣльта. Срѣдната класа ръководяше изобщо изборитѣ.

Запискитѣ съставени отъ комиссаритѣ делегати и удобрени отъ избирателитѣ на брой около шестъ милиона могатъ да се смятатъ, като изражение волята на цѣла Франция въ 1789 година. Въ тѣхъ Франция начѣртава программата на своята революция; и, ако ние сравнимъ това което е тя изказала тогасъ, съ това що е успѣла да извърши, ние ще видимъ, че революцията не само че не е надминала програмитѣ си, но е оставила намъ грижата да ги допълнимъ въ много отношения. Ако тя е прибѣгвала къмъ насилия, това е било за да склони необмисленнитѣ противяния. Но тя е останала вѣрна на принципитѣ си изложени въ запискитѣ и почти всичкитѣ ѝ политически борби сж се вършили върху тая почва.

Ето що ние срѣщаме въ тия записки:

Запискитѣ на прѣдварителнитѣ събрания сж доста неопредѣлени; тѣ съдържатъ най вече прошения отъ мѣстенъ характеръ или изложения на жалби отъ страна на нѣкои индустриални групи. Въ събранието на делегатитѣ идеитѣ почваха да се обобщаватъ и прѣобладаватъ вече грижи за общи интереси.

Запискитѣ на дворянетѣ, тѣй както и тия на третето съсловие обикновенно почватъ съ едно изложение на принципитѣ. Слѣдъ това вече идваха нуждитѣ на самото съсловие, а понѣкога и на мѣстноститѣ.

Почти всичкитѣ записки на духовенството турятъ